

विष्टित *p. p.* 1 Standing, being on or in; क्षमा यशः क्षमा धर्मः क्षमायां विष्टितं जगत् Rām. 1. 33. 9. -2 Being present or near.

विष्णु: [विष् व्यापने नुक् Un. 3. 39] 1 The second deity of the sacred Triad, entrusted with the preservation of the world, which duty he is represented to have duly discharged by his various incarnations; (for their descriptions see the several avatāras s. v. and also under अवतार); the word is thus popularly derived:—यस्माद्विश्वमिदं सर्वं तस्य शक्त्या महात्मनः । तस्मादेवेच्यते विष्णुर्विशदातोः प्रवेशनात् ॥. —2 N. of Agni; विष्णुर्नमेह योऽपि: Mb. 8. 221. 12. —3 A pious man. —4 N. of a law-giver, author of a Smṛiti called विष्णुस्मृति. —5 N. of one of the Vasus. —6 The lunar mansion called Śravaṇa (presided over by Viṣṇu). —7 N. of the month चैत्र. —Comp. —काञ्ची N. of a town. —क्रमः the step or stride of Viṣṇu. —क्रान्ता N. of various plants. —गुप्तः N. of Chāṇakya. —ग्रन्थिः a particular joint of the body. —जनः a devotee, saint; अध्यगान्महादाख्यानं निर्यं विष्णुजनप्रियः Bhāg. 1. 7. 11. —तिथिः N. of the 11th and 12th lunar days of each fortnight. —तैलम् a kind of medicinal oil. —दत्तः N. of परीक्षित. —दैत्यत्या N. of the eleventh and twelfth days of each fortnight (of a lunar month). —धर्मः 1 Dharma enjoining the proper worship of Viṣṇu. —2 a kind of आङ्. —धर्मोत्तरपुराणम् N. of an उपपुराण. —पदम् 1 the sky, atmosphere. —2 the sea of milk. —3 the foot of Viṣṇu (worshipped at Gayā). —4 a lotus. —पदी 1 an epithet of the Ganges; निर्गता विष्णुपादाब्जात् तेन विष्णुपदी स्मृता Brav. P.; Bhāg. 1. 19. 7. —2 the sun's passage (into the zodiacal signs वृषभ, सिंह, वृश्चिक and कुम्भ). —पुराणम् N. of one of the most celebrated of the eighteen Purāṇas. —प्रिया 1 basil. —2 Lakṣmi. —प्रीतिः f. land granted rent-free to Brāhmaṇas to maintain Viṣṇu's worship. —माया N. of Durgā. —मित्रः a common name (like अमुक); तस्मादपि विष्णुमित्र इत्यनबस्थितिः Bhāg. 5. 14. 24. —रथः an epithet of Garuda. —रातः N. of king Parikṣita; स विष्णुरातोऽतिथय आगताय तस्मै सपर्यं शिरसा जहार Bhāg. 1. 19. 29. —लिङ्गी a quail. —लोकः Viṣṇu's world; मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति Stotra. —चहूभा 1 an epithet of Lakṣmi. —2 the holy basil. —वाहनः, —वाह्यः epithets of Garuda. —शक्तिः Lakṣmi. —हिता basil.

विष्पन्द 1 *A.* 1 To move about. —2 To throb, beat, palpitate. See विष्णन्द.

विष्पन्दः 1 Throbbing, palpitation. —2 A particular dish.

विष्फारः 1 The twang of a bow. —2 Vibration.

विष्य *a.* Deserving death by poison.

विष्यन्द 1 *A.* To flow; विष्यन्दमानरुधिरः (कपि:) Bk. 9. 74.

विष्यन्दः Flowing, trickling.

विष्यन्दनम् A kind of sweetmeat.

विष्व *a.* Hurtful, injurious, mischievous.

विष्वच्, विष्वच्च *a.* (Nom. sing. *m.* विष्वच्, *f.* विष्वची, *n.* विष्वक्) 1 Going or being everywhere, all-pervading; विष्वसमाना विष्वच्च विनेशुः Bri. Up. 1. 3. 7; युधि तुरगरजोविष्वच्च-विष्वकृच्छुलितश्रमबायर्लच्छुतास्ये Bhāg. 1. 9. 34; विष्वच्चमाहः स्थगयति कथं मन्दभाग्यः करोमि U. 3. 38; Mal. 9. 20. —2 Separating into parts. —3 Different. —4 Alternately. (विष्वक् is used adverbially in the sense of 'everywhere, on all sides, all around'; बलं प्रकोपादिव विष्वगायता Ki. 14. 59; छायाकुसमृगः चाकुन्तनिवैष्विष्विष्विष्वलुपच्छदः Pt. 2. 2; Mal. 5. 4; 9. 25). —Comp. —गति *a.* going everywhere; entering into every topic; Ki. 11. 38. —लोपः confusion, disturbance. —वातः a kind of noxious wind. —सेनः (विष्वक्सेनः or विष्वक्षेणः) an epithet of Viṣṇu; साम्यमाप कमलासखविष्वक्सेनेविष्वतयुगान्तपयोधे: Si. 10. 55; विष्वक्सेनः स्वतनुमविशत्सर्वलोकप्रतिष्ठाम् R. 15. 103. °प्रिया N. of Lakṣmi.

विष्वद्रव्यं-द्वज्ज्ञ *a.* (विष्वद्रीची *f.*) Going everywhere, all-pervading; विष्वद्रीचीविष्विष्वपन् सैयबीचीः Si. 18. 25; विष्वद्रीच्या भुवनमाभेतो भासते यस्य भासा Bv. 4. 18.

विष्णणनम्, -विष्वाणः Eating.

विस् I. 4 *P.* (विस्थिति) To cast, throw, send. —II. 1 *P.* (वेस्ति) To go, move.

विस See विस.

विसा A lotus stalk.

विसंयुक्त *p. p.* Disjoined, separated.

विसंयोगः Disjunction, separation.

विसंवद् 1 *P.* 1 To be inconsistent, be at variance; कमलानां मनोहराणामपि रूपाद्विसंवदति शीलम् Mu. 1. 19; शकट-दासस्तु मित्रमिति विसंवदन्त्यक्षराणि Mu. 5. —2 To break one's word or promise. —3 To disappoint, deceive. —4 To fail. —5 To assert falsely. —6 To contradict. —*Caus.* 1 To make inconsistent. —2 To disappoint, to cause to fail; रमणीयोऽवधिविविधिना विसंवादितः S. 6. —3 To fail to prove.

विसंवादः 1 Deception, breaking one's promise, disappointment. —2 Inconsistency, incongruity, disagreement. —3 Contradiction.

विसंवादनम् The breaking one's word or promise; अविसंवादनं दानं समयस्याव्यतिक्रमः आर्वत्यन्ति भूतानि Mb. 5. 38. 36.

विसंवादिन् *a.* 1 Disappointing, deceiving. —2 Inconsistent, contradictory. —3 Differing, disagreeing; वयोवेष-विसंवादि रामस्य च तयोस्तदा R. 15. 67. —4 Disputing, contesting. —5 False, untrue. —6 Fraudulent, crafty.

विसंच्छु(स्थु)ल *a.* 1 Unsteady, agitated; Mal. 7. —2 Uneven; ततोऽभवज्जरासन्धः किञ्चित्कमविसंच्छुलः Bm. 2. 101.

विसंहत *a.* Disjoined, loosened.